

Quina Europa per al segle XXI 50 Aniversari del Tractat de Roma

El dia 25 de març de 1957 se signaren els Tractats de Roma que instituiren la Comunitat Econòmica Europea i l'Euratom. Aquests, amb el de Paris de 1951 que creà la Comunitat Europea del Carbó i de l'Acer, bastiren les institucions i posaren els fonaments i les pràctiques i competències que han portat a la Unió Europea d'avui. Uns Tractats que donaren consistència institucional a la voluntat europea de crear un espai supranacional. Una voluntat que es va començar a manifestar insistentment des del final de la II Guerra Mundial.

Aquells acords i els que han anat sorgint, han assegurat el període pau, estabilitat, llibertat i progrés econòmic i social més llarg a una Europa que ha estat referència i espai d'acollida a aquelles societats europees que han patit llargs períodes de dictadures de diversos signes i que, avui, en el si de la Unió participen d'un projecte comú basat en els principis propis de les societats democràtiques, en el respecte dels drets fonamentals individuals i col·lectius, amb els nivells més alts de benestar social i creixement econòmic.

Celebrem el 50 Aniversari dels Tractats de Roma amb una Unió que s'ha anat engrandint, que es avui la tercera potència demogràfica del món, que comparteix amb els Estats Units el lideratge econòmic, i que té compromeses fites ben ambicioses per al seu immediat futur, com és el desenvolupament dels principis i propostes contemplats en el Tractat pel qual s'institueix una Constitució per a Europa en l'àmbit polític-institucional, i el fer de la Unió la societat més competitiva i avançada econòmicament preservant la societat del benestar, d'acord amb l'anomenada Agenda de Lisboa.

El Cercle d'Economia i el Comitè Espanyol de la Lliga Europea de Cooperació Econòmica – L.E.C.E. ens sumem decididament a aquesta celebració, doncs ambdues institucions vàrem néixer per transmetre a la nostra societat la imperiosa necessitat de participar en el procés vers una Europa Unida. Avui, a l'igual que fa 50 anys, el nostre futur cal situar-lo en la plena participació i en la ferma defensa dels objectius més ambiciosos per aconseguir que la Unió Europea assoleixi el lideratge que pot, i li correspon, exercir en el món d'avui. Així, aquest 50 Aniversari és una efemèride ben propera a tots els ciutadans europeus però, especialment,

ho és per a la Lliga Europea de Cooperació Econòmica i per al Cercle d'Economia.

La L.E.C.E. es va constituir l'any 1956 mentre que l'any 1958 ho feia el Cercle d'Economia, fent realitat, en ambdós casos, unes inquietuds que es començaren a manifestar a començament de la dècada dels 50. Cal destacar que són moltes les persones que tenen un protagonisme comú i destacat en el naixement d'ambdues Institucions, doncs responen a aquella vocació d'apropament a Europa, especialment intensa a Catalunya.

Al mirar enrere i valorar aquests 50 anys d'ininterrompuda construcció europea, no es pot més que valorar com un gran èxit el què s'ha assolit. Avui, la Unió Europea, que va començar amb 6 estats membre ha arribat a 27 estats, compta amb una moneda comuna ja compartida per 317 milions de ciutadans europeus i s'ha consolidat com a un espai únic i singular de pau, creixement econòmic i cohesió social. Una realitat reconeguda i admirada en el món, que reconeix com el millor exemple d'integració regional, que sap equilibrar el benestar social amb el progrés econòmic.

Aquest balanç històric tan positiu no pot amagar algunes de les limitacions que de fa uns anys aturen el seu procés de desenvolupament i consolidació institucional. Mancances que es manifesten en la necessitat de nous mecanismes de govern i d'articulació institucional que responguin a les necessitats actuals d'una Unió Europea de 500 milions de ciutadans europeus. Unes majors competències i capacitats d'actuació, com ho demostren les ja manifestes urgències per disposar d'una política energètica o d'una política d'immigració de dimensió i direcció europees.

A més, cal que la Unió Europea tingui una sola veu en el món, i que alhora els ciutadans se sentin més propers a la realitat europea, que els hi ofereixi unes possibilitats de realització col·lectiva i personal que mai podrien tenir limitats en els àmbits de les fronteres dels seus respectius estats.

Sens dubte, la no ratificació del projecte de Constitució a França i a Holanda ha representat una aturada important en el procés de construcció. Però aquesta aturada no pot servir d'excusa per una Europa acostumada a avançar enmig de grans dificultats i en complexos processos políticoinstitucionals.

Mirant el futur, caldrà veure l'exercici que es fa de la Presidència de la Unió en el futur més immediat. La coincidència de presidències en els propers dos anys a càrrec d'Estats molt rellevants amb períodes sense processos electorals estatals especialment destacats, obre una conjuntura favorable al reforçament de la Unió Europea que hauria de culminar en les eleccions europees del juny del 2009.

Això ens permet ser optimistes i demanar el màxim esforç als nostres governants per avançar de manera sòlida en el futur immediat. Però estem convençuts que l'èxit dependrà, com sempre ha estat, d'una ciutadania que vegi en l'espai europeu el gran marc des del qual poder fer compatibles creixement econòmic, cohesió social i una manera d'entendre i exercir el govern mundial.

Les aportacions de L.E.C.E. i Cercle d'Economia al llarg d'aquests 50 anys s'han situat, precisament, en la dinàmica d'influir i afavorir la proximitat i compromís dels ciutadans amb el projecte europeu.

Amb aquesta vocació cal reclamar decisió i coratge als líders europeus per desenvolupar els continguts de l'Agenda de Lisboa i per definir un marc institucional i competencial en la línia dels continguts establerts a la Constitució Europea. Una necessitat que es fa encara més necessària a la vista de les amenaces i distorsions que plantegen els anomenats "patriotismes econòmics".

I per això cal, al mateix temps, fer més partícips als ciutadans del projecte europeu, del que significa i del més necessari que mai que resulta Europa, tant pels propis ciutadans europeus com per un món multipolar que reclama un paper molt destacat de la Unió Europea.

El Comitè Espanyol de la LECE i el Cercle d'Economia no poden fer més que manifestar tot el seu compromís per assolir una Europa cada vegada més ambiciosa des del convenciment que cal més Europa per fer front als grans reptes en l'inici d'aquest convuls segle XXI.

Març 2007